

a Itaque:concludit Cicero dicēs hāc præceptionē de officiis ptineſ ſolū ad ſtoicos peripateticos & academicos:q̄ ī conſtituendo finē naturā ducē imitant: a qua origo ſummi boni petēda ē. b Est propria:non ptinet ad alias niſi ad has tres diſciplinās. c Ea præceptio: præcipere de officiis. i. actionibus ſtudioſis ī uita humana tēdētibus ad honeſtū finē. d Quoniā Ariftonis:Reſpondet tacitæ obiectioni:& refellit Pyrronē:Ariftonē & Herillū. poterat enim obiici:ēt Pyrronē & Herillus poſſunt præcipere de officiis:quoniā ī uirtute ſummū bonū conſtituerūt:quemadmodū ſtoici:academici:& peripatetici. Reſpondet Cicero: dicēs ipſos potuiſſe quidē de officio diſputare:ſi reliquiſſēt aliquē delectū in rebus & actionibus ut eēt ingreſſus ad officiū. ſed cū apud illos oīa promiſcua ſint:& nihil eſſe

Itaque propria ē ea præceptio ſtoicorū et academicorū: et peripateticorū: quoniā Ariftonis: Pyrronis: et Herilliam pridē ^{explōſa} explōſa ē ſentētia: q̄ tamen haberent ius ſuū diſputandi de officio: ſi rerum aliquē delectum reliquiſſēt:

agendū tanq̄ bonum aut reiiciendū tanq̄ turpe malumque: cū nullā in actionibus humanis differētiā ponāt: & uirtutē ipſam ſelectione ſpolient: qua eligunt ea quæ ad finē naturæ coniunctū perducunt: non poſſunt diſputare de officiis: quæ debent eſſe coniuncta naturæ: quā illi oīo reliquebāt: cū dicerēt nihil eē magis ſecūdū naturā q̄ aliud. Vnde electionē & intelligentiā earū rerū: quæ naturæ congruerent: & earū quæ illi contraria eēt: relinquebāt: & per conſeques ipſā uirtutē: quæ electio eſt: aut non ſine electione: ut dictū iam eſt. Cum. n. ea quæ naturæ conueniūt eligimus. i. oīa honeſta: & ea fugimus quæ naturæ contraria ſūt & inſeſta. i. turpes actiones & uitia: uirtutem hēre dicimur. Qui uero uirtutē ſelectione ſpoliat: ipſā uirtutē & prudentiā. ſine qua non mō non poteſt eē: ſed ne itelligi qdē uirtus e medio tollunt: quis uſurpēt nomen uirtutis: quæ nulla ea poteſt. ubi nil relinquit expetēdum qdē naturæ magis coniunctū ſit q̄ aliud. ſequereſ enim magna uitæ confuſio: ut tā turpia q̄ honeſta agere: uirtus eēt: hi ergo non poſſūt tractare officiū quod ſemp ad honeſtatē reſpicit: quā illi a turpitudine non ſeligebāt: dicentes agēdum eē quicqd ī mentē incidere: & hoc modo dicebant hoīem uacare anxietatibus: cupiditatibus: timore: & aliis affectibus: & illā eſſe beatā uitā ī qua nihil ē magis expetendū q̄ aliud. Viues inq̄ Aristo apud eundē in libris de finibus magnifice atque præclare: ſi quodcūque uisum erit ages. nunq̄ angeris: nunq̄ cupies: nunq̄ timebis. Cū igiſ talia ſentiret: locū officio non reliquebat: qdē ſequit honeſtatē: & turpitudinē fugit: quippe ſi ſtudioſi eē uolumus: neceſſe ē ut turpia ab honeſtis diſcernamus: qdē Pyrrho & Aristo minime fecerūt. Herillus cū ſolā ſcientiam & aī perfectionē amplectereſ de officiis pertinētibus ad uitā degendā diſputare non poterat: quoniā nil aliud agendū in uita cenſebat: contemplari & philoſophari: & ſic cauſā conſilii capiendi in ipſis actionibus reliquebat: & naturā quæ uult ut corpus cureſ & animus. Aliter corpus & corporis partes fruſtra dediſſet ipſa natura ſi aīum tantū curari uellet: & ſic uita humana ſuſtētari non poſſet: quapropter iſtoꝝ ſentētia merito explōſa fuit. Et ſic Cicero p̄ hanc confutationē conſtituit ſummū bonū humanū ī opatione ſtudioſa & itelligētia earū rerū: quæ ſunt ſecūdū naturā: & earū quæ contra. Ad hūc ergo finem. i. ad ipſā uirtutē tanq̄ ad ſignū quoddam oīa officia dirigēda ſunt. Ideo dicit Seneca: Non diſponet ſingula: niſi iſ cui uitæ ſuæ p̄poſita ē ſūma. Scire dēt quid petat ille q̄ ſagitrā uult mittere: & tunc dirigere ac moderari manu telū: errāt conſilia noſtra cū non hēnt quo dirigant. ignorātī quē portū petat: nullus ſuus uētus eſt. Et alibi dicit. Proponamus oportet finē ſummi boni: ad quē nitamur: ad quē oē factū n̄m dictūque reſpiciat: ueluti nauigātibus ad aliquod ſignū dirigēdus eſt curſus. uita ſine p̄poſito uaga ē. c Explōſa: reiecta & excluſa. explōdo non tantū ſignificat eiicio: ſed eiicio manibus: & quidē cū ſono pulſantibus: qualiter quempiam e domo e theatro ex aliquoue concilio iniectione manuū atque pulſatione eiicimus. Vnde ſentētia dicit explōſa: quaſi pulſatione manuū eiecta tanquam ipſi illi q̄ huius ſentētiæ autores ab ipſo coetu iniectis in eos manibus iniecti ſunt: Anaxarchū auctore Eusebio: Pyrronē audiuit: qui nec ſenſu nec ratione qcquā poſſe comprehendere docens: magno riſu oīum explōſus ē. Huius opinionis auctor fuit Xenophanes: quem Pythagoras & Neſſas audiuerūt Neſſam Metrodorus: Metrodoroꝝ Diogenes: Diogenē Anaxarchus: Anaxarchum Pyrrho tamen: quibus explōſa & reiecta ſit. f Haberent ius ſuū. id eſt poſſent iure ſuo diſputare. g Si aliquem delectū: ſi poſuiſſent aliquam differētiā in rebus agendis: ut aliquid agendū eſſet potius q̄ aliud. habere enim delectū rerum eſt inter reſ ipſas: circa quas humana uita uerſat: ponere aliquam differētiā: ut aliqd agendum ſit tanq̄ honeſtum: aliqd uero fugiendū. tāq̄ turpe. Delectus dicitur a deligo deligis: quod idem eſt: quod ſeligo & eligo. & facio differētiā: unde ſelectio dicitur a Cicerone: Virtutem inquit in libris de finibus: Pyrrho & Aristo ſelectione ſpoliabant. Iſti igitur non ponebant aliquam